631/01

Den 5. november 2001 blev i sag nr. 55.179:

xxxxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager med sin hustru over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning.

Selskabet anser den i sagen omhandlede retssag for at være én forsikringsbegivenhed, og har derfor alene udbetalt maksimum på forsikringen én gang.

Ved skrivelse af 21/6 1993 til selskabet ansøgte klagernes daværende advokat om retshjælpsdækning til en retssag om erstatning, som klagerne i egenskab af værge for deres handicappede søn ville anlægge mod Fyns Amt. Sagen drejede sig om ansvar i forbindelse med klagernes søn Martins fødsel den 16. december 1977. Terminen var fastsat til den 20/2 1978, men på grund af pludselige veer blev Martin forløst ved kejsersnit allerede den 16/12 1977. Ved forløsningen blev klageren A.V.'s blære læderet, og selve forløsningen forløb problematisk. Martin blev behandlet på forskellige afdelinger på sygehuset, herunder på intensivafdelingen, hvor han bl.a. lå i respirator m.v. Klagerne mener, at sygehuspersonalet har udvist ansvarspådragende fejl i forbindelse med selve forløsningen samt efterbehandlingen, og at Martins handicaps kan henføres hertil.

Klagernes daværende advokat udtog stævning for Martin ved klagerne som værge, mod Fyns Amt den 15/7 1993. Påstanden blev i stævningen opgjort til 1.500.000 kr. i erstatning til Martin for disse handicaps. Selskabet bekræftede i skrivelse af 15/7 1993 retshjælpsdækning og henviste i sin skrivelse bl.a. til reglerne om maksimumdækning og selvrisiko, ligesom man meddelte, at man var indforstået med, at fri proces kunne søges uden at det ville få negative konsekvenser for retshjælpsdækningen. Fri proces blev ydet af statsamtet.

Ved skrivelse af 4/10 1996 meddelte advokaten, at advokat M.N. havde overtaget sagen.

Advokaten M.N. meddelte i skrivelse af 24/8 1999, at han på vegne klagerne havde søgt om en udvidelse af bevillingen til fri proces, idet klagerne nu havde indtalt et selvstændigt krav mod Fyns Amt. Af processkrift II fremgår bl.a.: "På vegne sagsøger og procesfællerne nedlægges i sagen følgende endelige PÅSTAND: Principalt - sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøgeren og dennes procesfæller kr. 4.500.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 15. januar 1991 til betaling sker, subsidiært med betaling af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker. Subsidiært - sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøgeren og dennes procesfæller et mindre beløb end omfattet af den principale påstand fastsat efter Rettens skøn med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 15. januar 1991 til betaling sker, subsidiært med betaling af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker. For så vidt angår den samlede sagsgenstand påstås beløbet for så vidt angår kr. 1.500.000,00 tillagt sagsøgeren, Martin ... som dennes selvstændige krav, og beløbet kr. 3.000.000,00 påstås tillagt dennes forældre, A.V.H. og J.B.M., som procesfæller med sagsøger, Martin ... i sagen og som selvstændige skadelidte som følge af sagsøgtes handlinger og undladelser. ... For så vidt angår A.V.H. og J.B.M. opgøres kravet som tabt arbejdsfortjeneste, forstyrrelser af stilling og forhold til kr. 3.000.000,00."

Der blev imidlertid ikke meddelte fri proces til udvidelsen af sagen.

I selskabets skrivelse af 27/8 1999 til advokaten hedder det: "Vi er indforstået med at udvide retshjælpsdækningen til at omfatte forældrenes selvstændige krav. For god or-

dens skyld skal vi gøre opmærksom på, at der er tale om en samlet sag med et fælles dækningsmaksimum på kr. 75.000."

Den 13/12 2000 afsagde Østre Landsret dom i sagen, hvorved Fyns Amt blev frifundet for såvel Martins som klagernes krav. Klagerne blev i sagen for Martin pålagt at betale 100.000 kr. i sagsomkostninger, og klagerne blev for så vidt angik deres egen del af sagen pålagt at betale 50.000 kr. i sagsomkostninger. Advokatens salær blev af retten opgjort til 200.000 kr.

Klagernes advokat anmodede i skrivelse af 9/1 2001 selskabet om en fordeling af maksimumbeløbet på 75.000 kr., således at klagerne kunne opnå dækning for en del af de omkostninger, som ikke var omfattet af fri proces. Selskabet har ydet retshjælpsdækning med 75.000 kr. og har afvist at fordele beløbet på de to typer sagsomkostninger, men har henvist klagerne til at ansøge Statsamtet om en eventuel fordeling.

Klagerne har over for nævnet påberåbt sig, at der er tale om tre forsikringsbegivenheder med tre individuelle sagsøgere, hvilket må føre til udbetaling af 3 x 75.000. Subsidiært har klagerne påberåbt sig, at der i hvert fald er tale om to forsikringsbegivenheder med henholdsvis klagerne, henholdsvis Martin som forsikringstager. Mest subsidiært har klagerne påberåbt sig, at kun de er omfattet af den tegnede forsikring, og at kun deres del af sagen berettiger til retshjælpsdækning. Klagerne har begrundet dette med, at Martin ikke er hjemmeboende, men er institutionsanbragt.

I selskabets skrivelse af 5/3 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Der er efter vores opfattelse tale om én sag med fælles oprindelse og påstande der støttes på samme grundlag. Samtidig er der tale om én stævning hvor vort medlem, dennes kone samt søn alle står anført som fælles sagsøgere mod den samme part, Fyns Amt. ... Af punkt 10.11 i forsikringsbetingelserne for Familieforsikringen fremgår det, at sikredes ugifte børn under 21 år med bopæl uden for hjemmet også er omfattet af Familieforsikringen. Det er dog en betingelse, at de bor alene og ikke har børn. ... Da dækningstilsagnet blev afgivet var medlemmets søn, Martin, således omfattet af familieforsikringen, og derved også retshjælpsforsikringen. Vi skal i den forbindelse bemærke, at vi efter vores mening befinder os i en lidt omvendt situation, hvor det forventes at et allerede afgivet dæk-

ningstilsagn trækkes tilbage. Havde vi givet et afslag på dækning den 15.07.93, tror vi umiddelbart, at dette ville have medført en voldsom reaktion. Vi forstår heller ikke helt, hvorfor man har søgt om retshjælpsdækning, hvis man ikke mener sig berettiget dertil. Samtidig føler vi os i øvrigt forpligtiget af vort dækningstilsagn, som jo har været meddelt både Østre Landsret samt Statsamtet."

Af forsikringsbetingelserne for retshjælpsforsikringen fremgår bl.a.: "**§ 8. Erstatning og selvrisiko.** ... 2. Selskabets erstatningspligt er for én forsikringsbegivenhed begrænset til kr. 75.000,- (inkl. moms). Selvrisiko andrager de første 10% af de samlede omkostninger, dog mindst kr. 2.500,-. Hvis sagen appelleres, gælder et maksimum på kr. 75.000,- (inkl. moms) for den samlede behandling. Omkostningerne erstattes særskilt for hver instans med fradrag af selvrisiko for hver instans. ... 3. Fører flere sikrede – i samme eller flere selskaber – sager, som har fælles oprindelse og opfylder betingelserne i retsplejelovens kapitel 23 for kumulation, gælder reglerne i stk. 2 om maksimumsdækning og om selvrisiko for hver enkelt af de sikrede, se dog stk. 5 og 6. ... 6. En tvist, hvor flere, der er sikret ved samme police, står på samme side, betragtes som én forsikringsbegivenhed. Det samme gælder en tvist mellem sikrede og flere modparter, hvis påstande støttes på væsentligt samme faktiske kendsgerninger."

Af forsikringsbetingelserne for familieforsikringen fremgår bl.a.: "**Afsnit 1: Fællesbetingelser** 10.00 **Hvilke personer dækker forsikringen?** 10.10 Forsikringstageren og dennes husstand. ... 10.11 De forsikredes ugifte børn under 21 år med bopæl uden for hjemmet. Det er dog en betingelse, at de bor alene og ikke har børn."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at klagerens søn er omfattet af den tegnede familieforsikring og således er omfattet af retshjælpsforsikringen, over hvilken selskabet meddelte dækningstilsagn til hans retssag mod Fyns Amt.

Nævnet finder endvidere, at der er tale om én forsikringsbegivenhed, hvilket udløser én maksimumerstatning på 75.000 kr. For så vidt angår en eventuel fordeling af beløbet på

de to sagsomkostningsbeløb kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at foretage en sådan under henvisning til, at en eventuel fordeling er et anliggende mellem klagerne og Statsamtet.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen